

tages f.eks. vejning af børn, der befordres i biler uden passagersiddepladser med sikkerhedsseler, da barnets vægt i disse tilfælde er uden betydning for kravene om sikkerhedsudstyr, jf. § 80 a, stk. 2 og 4.

Kravet om nødvendighed indebærer også, at der alene kan foretages måling og/eller vejning af børn i sager, hvor der er tvivl – eller hvor det ikke kan udelukkes, at der under en eventuel senere retssag vil kunne kan rejses tvivl – om, hvorvidt barnets højde på tidspunktet for politiets kontrol er under 135 cm, eller hvorvidt barnets vægt står i misforhold til det anvendte sikkerhedsudstyr.

Måling og vejning skal foretages med størst mulig skånsomhed over for barnet, ligesom indgrebet skal ske under iagttagelse af proportionalitetsgrundsætningen.

Den almindelige skånsomhedsgrundsætning indebærer, at indgrebet skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader. Dette indebærer bl.a., at måling og vejning så vidt muligt bør foretages uden beføling af barnet og med barnet fuldt påklædt. Det kan dog efter omstændighederne, f.eks. ved vejning af meget små børn, være nødvendigt at holde på barnet.

Politiet er som nævnt endvidere underlagt den almindelige proportionalitetsgrundsætning. Dette indebærer bl.a., at et indgreb ikke må foretages, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde de personer, indgrebet rammer, må anses for at være et uforholdsmæssigt indgreb.

Politiet bør derfor normalt undlade at foretage måling og vejning af børn i tilfælde, hvor det vurderes, at barnets højde og vægt set i forhold til det anvendte sikkerhedsudstyr højst afviger marginalt fra kravene.

Det kan endvidere ikke udelukkes, at politiet også i andre helt særlige tilfælde bør afstå fra at foretage måling og vejning, f.eks. hvis et barn reagerer meget voldsomt, eller der i øvrigt opstår en tilspidset situation i forbindelse med kontrollen. Også forhold knyttet til vejrtilstand, tid og sted for politiets kontrol mv., kan efter omstændighederne tale imod, at der foretages måling eller vejning af et barn.

Beslutning om måling og/eller vejning træffes af politiet uden forudgående retskendelse, og indgrebet skal ikke efterfølgende godkendes af retten.

Måling og/eller vejning forudsættes iværksat på stedet. Politiet bør forud for målingen og/eller vejningen orientere føreren af køretøjet om beslutningen og om baggrunden for indgrebet.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4.

Førerens pligt til at påse, at børn, der befordres på knallert eller motorcykel, anvender fastspændt styrthjelm, udvides med den foreslåede bestemmelse fra at omfatte børn i alderen 8-14 år alderen til at omfatte børn i alderen 5-14 år. Det præciseres samtidig, at denne pligt kun gælder, hvor der ikke er sikkerhedssele.

Den nye aldersgrænse modsvarer af det i lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, foreslåede forbud mod at befordre børn under 5 år på trehjulet knallert og motorcykel, hvor der ikke er sikkerhedssele.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at vejbestyrelsen og vejmyndigheden i tilfælde, hvor særligt tungtvejende hensyn taler derfor, med samtykke fra politiet kan reservere parkeringspladser til bestemte køretøjer, der anvendes af personer med handicap.

Justitsministeriet antager, at det navnlig vil kunne være relevant at etablere individuelle handicapparkeringspladser med henblik på at sikre, at personer med svære handicap kan parkere tæt på bopæl og arbejdsplads eller lignende. Den foreslåede bestemmelse udelukker dog ikke, at der oprettes individuelle handicapparkeringspladser andre steder, hvor der måtte være et særligt behov herfor.

Det følger af færdselslovens § 92 c, stk. 4, at foranstaltninger af den art, der nævnes i §§ 92 og 92 a, skal tilkendes ved afmærkning i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes af transport- og energiministeren i medfør af § 95, stk. 1 og 3. Dette vil også gælde for parkeringspladser, som efter den foreslåede bestemmelse i § 92, stk. 3, reserveres til bestemte køretøjer, som anvendes af personer med handicap.

Der henvises i øvrigt til punkt 4.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter færdselslovens § 81, stk. 3, påhviler det føreren af motorcykel og knallert at påse, at passagerer, der er fyldt 8 år (foreslås med lovforslagets § 1, nr. 4, nedsat til 5 år), men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm, medmindre barnet benytter en siddeplads, der er forsynet med sikkerhedssele, jf. § 81, stk. 2.

Tilsidesættelse af den nævnte pligt er omfattet af det såkaldte klippekortsystem, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 1.